

BRECHT, PER QUÈ NO?

Un espectacle sobre textos de Brecht (*Brecht es Brecht*, amb Pep Ricart i Laura Useletti) i un Seminari universitari en homenatge seu. Així commemorem a València, ara per ara, el centenari del naixement de Brecht. Que és poc? A més d'un li deu semblar excessiu, i és que la cotització del dramaturg alemany no és gaire alta al nostre País.

Fa uns quants anys, en plena lluita antifranquista, és cert que la instrumentalització política del *corpus* brechtianà va fer creure que l'acollida era més favorable. Simple il·lusió: amb la transició, aquest interès va decaure, fins arribar a poc menys que la indiferència.

Ara, no obstant, les circumstàncies són diferents: la caiguda del mur de Berlín ha permès que ens densempelluguem dels dogmàtics epígons de Brecht i que el seu teatre recupere tot el seu valor com a ferramenta de visió crítica, lluny de la seua instrumentalització al servei del socialisme real... Així mateix, la crisi dels exègetes oficials deixa llibertat per a reinterpretar no sols els principis del *teatre èpic* sinó també les obres brechtianes, amb les seues contradiccions, la seua evolució i, en fi, la seua innegable qualitat con a literatura dramàtica.

Tot això obri les portes a un interès nou pel teatre èpic, que naix d'un esforç de reflexió crítica i que és visible ja en autors de les darreres generacions i en propostes dramaturgiques recents. Un interès que, per desgràcia, no sembla que s'haja encomanat als nostres professionals; uns professionals, que en conjunt, valoren molt poc la reflexió i la teoria.

A més a més, ací, els tòpics manen, i el dia a dia s'imposa en la gestió i en la programació. Per això, és normal que la majoria es deixe guanyar per la comoditat i la rutina. Per què calfar-se el cap amb Brecht? es diuen... Clar que si creiem que els riscos, la

investigació i la reflexió són inherents al fet teatral, aleshores se'ns farà impossible prescindir d'ell, del que ha significat el seu teatre i del que encara representa. És a dir: començarem a trobar-li sentit a la pregunta: i Brecht, per què no el programem més?